

Sygn. akt II Ka 511/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak (spr.)
Sędziowie:	SO Bogdan Górski SO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r.

sprawy **T. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 §3 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 20 sierpnia 2013 r. sygn. akt V II K 165/13

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną; stwierdza, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa

Sygn. akt II Ka 511/13

UZASADNIENIE

T. K. został oskarżony o to, że w dniu 4 lutego 2013r. w Ł. na przejściu dla pieszych ul. (...), ze znalezionej portfelą dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 500 zł i dowodu osobistego na szkodę A. T.,

tj. o czyn z art. 284§3 kk w zb. z art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2013r. oskarżonego T. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który temu zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na wyrażeniu poglądu, że oskarżony T. K. nie dokonał zarzucanego mu czynu, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż sprawcą był

oskarżony. Wnosił o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy T. K. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach VII Wydział Karny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest oczywiście bezzasadna i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy i pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku stwierdził, że Sąd I instancji w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie karne w tej sprawie, zgromadził wszystkie możliwe dowody, które ocenił zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk i na podstawie tak ocenionych dowodów ustalił stan faktyczny przedmiotowego zdarzenia. Z dowodów tych wynika, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu dokonania zarzucanego mu przestępstwa. W ocenie Sądu Odwoławczego, poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne nie noszą cech błędu. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na fakt, iż z odtworzonego na rozprawie zapisu monitoringu nie wynika w którym momencie i w jaki sposób portfel A. T. znalazł się w miejscu, z którego następnie został podniesiony przez oskarżonego. Nie można zatem wykluczyć, że portfel ten pokrzywdzona utraciła w zupełnie innym miejscu, niż został znaleziony. Świadczy o tym chociażby to, że z zapisu monitoringu nie wynika, by portfel ten był przejechany przez jakikolwiek samochód, zaś niewątpliwie portfel znaleziony przez oskarżonego miał ślady takiego przejechania. Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, zdjęcia z tego monitoringu obrazują jedynie moment parkowania samochodu zbliżonego do samochodu oskarżonego oraz fakt podnoszenia przez niego zgubionego portfela. Na obrazie monitoringu nie zarejestrowano natomiast momentu wyrzucenia tego portfela w tym miejscu, przy czym zważywszy na okrężny zapis kamery, w okresach ponad 1 minutowych nie widać na monitoringu wskazanego miejsca, gdzie znaleziono tenże portfel. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Odwoławczego brak jest podstaw do podważenia ustaleń Sądu I instancji.

Zważywszy na zeznania A. T., która przedstawiała różne wersje utraty różnych przedmiotów w tym czasie, a także mając na uwadze zeznania W. K. i wyjaśnienia oskarżonego, Sąd Odwoławczy nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania ani ustaleń faktycznych tego zdarzenia, ani też w konsekwencji - zasadności zapadłego w tej sprawie wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437§1 kpk, 456 kpk i art. 636§1 kpk orzekł, jak w wyroku.